Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

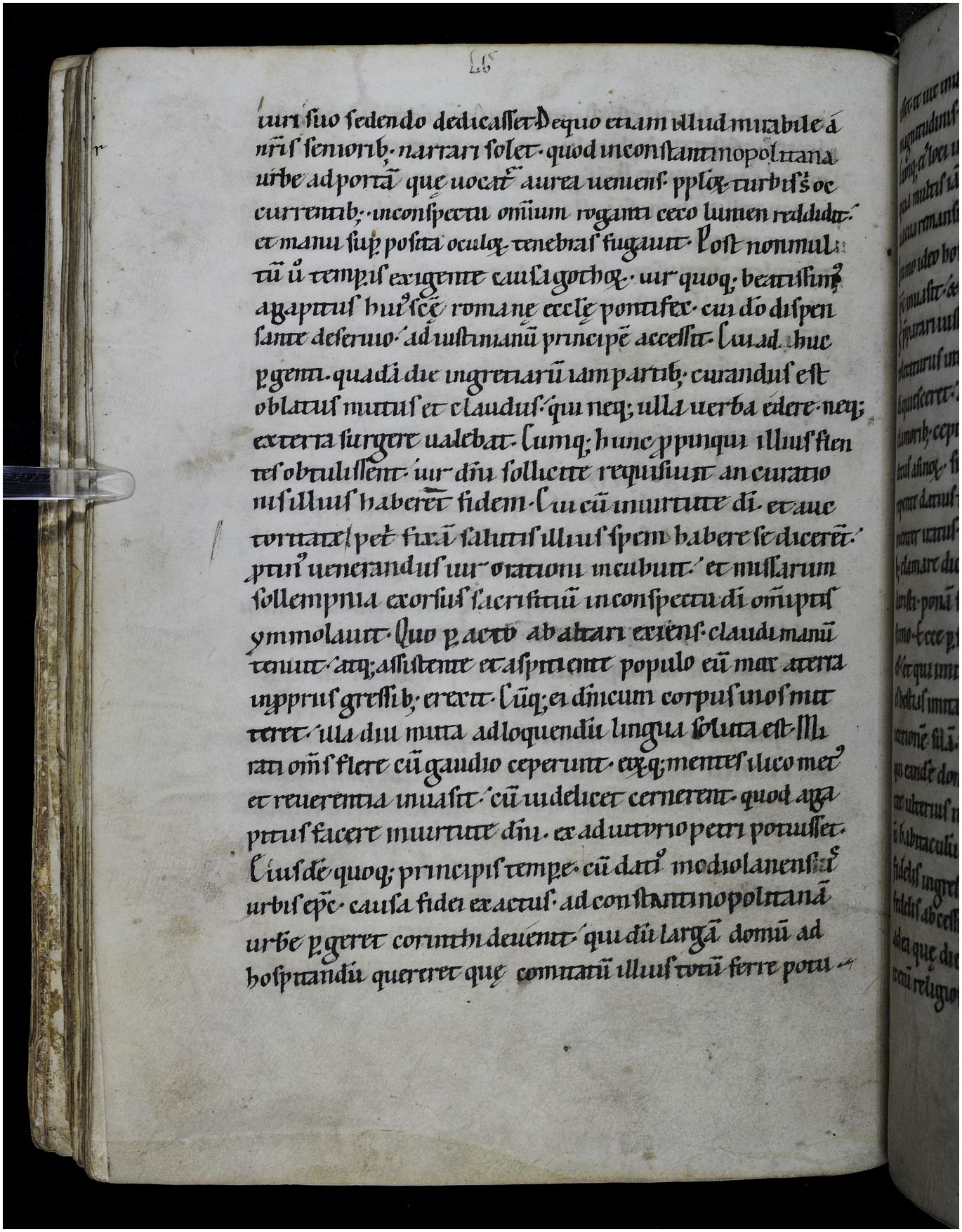

uuri suo sedendo dedicasset. Deque etiam illud mirabile á
nrís senioribus narrari solet. quod in constantinopolitana
urbe ad portã que uocat aurea uenienti. ppleq turbis hoc
currentib. inconspectu omnium rogantis ceco lumen reddidit.
et manu sup posita oculoq tenebras fugauit. Post nonnul
tũ ũ temp is exigente causa gothoq uir quoq beatissimus
agapitus huius sce romane ecclie pontifex. cui do dispen
sante deseruio. ad iustinianũ principẽ accessit. Cui ad huc
pgenti. quadã die ingrediarũ iam partib curandus est
oblatus mutus et claudus. qui neq ulla uerba edere. neq
exterra surgere ualebat. Cumq hunc ppinqui illius flen
tes obtulissent. uir dni sollicite requisiuit an curatio
nis illius haberet fidem. Cui cũ mirirtute di. et auc
toritate pet fidẽ salutis illius spem habere se diceret.
pri uenerandus uir orationi incubuit. et missarum
sollempnia exorsus sacrificiũ inconspectu di omipotis
ymmolauit. Quo p acto ab altari exiens. claudi manũ
tenuit. atq assistente et aspiciente populo eũ mox aterra
inpprius gressib erexit. Cũq ei dnicum corpus in os mit
teret. illa diu muta ad loquendũ lingua soluta est. Mi
rati omes flere cũ gaudio ceperunt. exq mentes illico met
et reuerentia inuasit. cũ in delicet cernerent. quod aga
pitus facere in irtute dni. ex aduitorio petri potuisset.
Cius de quoq principis tempe. cũ dati mediolanensis
urbis epe. causa fidei exactus. ad constantinopolitanã
urbe pgeret corinthi deuenit. qui dũ largã domũ ad
hospitandũ quereret que comitatũ illius totũ ferre potu